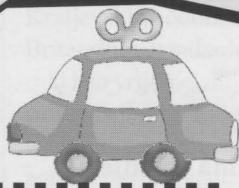
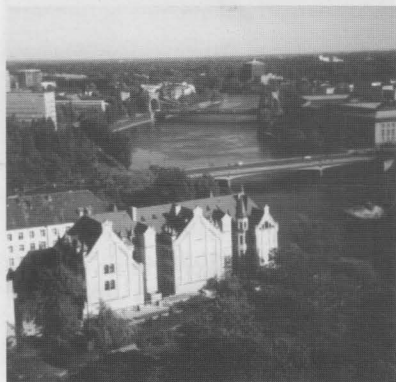

TOUR DE WROCLAW

Bili mi jednom u Madridu, na međunarodnom susretu geodeta, kadli dolazi neki ljepotan metar devedeset, lijepih očiju, stasit. Kaže on meni "Ti iz Horvatska?". Gledam ja njega i mislim ili je iz Beograda pa ću ga razvalt ili je stranac koji vježba hrvatski. Slovak nije jer su naši stručnjaci za fermentaciju uspostavili više nego diplomatske odnose s njima. Iz Češke su došle samo dvije ljepotice od akcije. Ništa. Rekoh "Wait a moment, I'LL BE BACK".

Slika 1. Panorama Wroclawa

Jedan od tih dana se održavao znanstveni skup. Na skupu su se znanjem istakli hrvati, a "najglasniji" su bili Đapo i naravno Belobrajdić. Primjećeni kao znalci (ne samo na području GPS-a), a opet vrlo komunikativni, bili smo u središtu mnogih polemika. Kako znanstvenih tako i onih trač polemika.

Slika 2. Svečano otvorenje

Nakon par dana taj govornjivi poliglot iz Wroclawa (slika 1) po imenu Kžštof (piše se malo

drukčije), zainteresiravši se za nas u kombinaciji s utiscima hrvata iz Delphta, ponudi nam da dođemo u Poljsku poslije Madrida na međunarodni "slet" tehničkih fakulteta, gdje bi dvoje uzvanika iz Hrvatske reklo nešto pametno (slike 3 i 4).

Nakon 15 dana nisu se javili a studentski zbor nema love za put. Sve je otpalo. Međutoa, dan nakon isteka roka javi se lijepi Poljak i traži hitno imena i sadržaj izlaganja, a u zadnji

Slika 3. Mister Švehla čeka da se raja smiri

tren dekan Fiedler (nek se zna) spasi stvar sa crkavicom za put bez nekog većeg negodovanja. I tako smo mi 11. 04. 1998. bili u autobusu za Wrocław.

Slika 4. Gospodična Margareta mami uzdahe - znanjem

Dream team Švehla, Devčić, Trconić, a imali smo i prevoditeljicu Sočo (Slika 5). Naravno da je put bio plaćen samo odabranima (Švehla i Devčić), koji su imali nešto pametno za reći. Ostali su krpali sami. Teme su bile Devčić: Chebyshev i Švehla: Geoid (na centimetar točan).

Poljaci su nas primili kao svoje gore list. Isticali su da smo svi Slaveni, a primjetio sam puno sličnosti, kako između našeg i njihovog mentaliteta tako i između izgleda njihovog i našeg grada. Isti nivo čistoće, malo im je bolji omjer plaća i cijena, muški toaleti u studentskim domovima jednako izgledaju, ženski isto...

Slika 5. Mi i naš domaćin pred ulazom u rektorat

Pokazali su se kao pravi slavonski domaćini (Slika 6). Želim reći da nisu škrtarili na nama. Svatko ponaosob je dobio cca 160 kuna kao dnevnice kako ne bi trošili svoj novac na masu obidenih muzeja, vidikovaca i drugih turističkih atrakcija. Posjetili smo i kulturnu vjersku baštinu. Da li je slučajno sveti otac Papa iz Poljske? Mislim da ne. Ovo moje mišljenje dovoljno govori o snazi i osloncu koju imaju u vjeri u Gospodina. Sličnost je i u tom smjeru veća jer poljski katolici drže Majku Božju za kraljicu Poljske (kao i hrvatski).

Naša kontakt osoba Kžštof Karšnia se pokazao kao neumoran u pokazivanju svoga grada, o kojem zbilja zna puno (a ne kao mi....). On je

već bio u Zagrebu, a i doći će opet. Grizla bi me savjest da ne spomenem dva Michala, Kataženu, Adama, Slaveka...

Spomenuti miting tehničkih fakulteta je tek u probnoj fazi za sudionike izvan Poljske. Tek druga godina. Od stranaca geodeta smo sudjelovali mi i dvije postdiplomantice iz Češke Republike. Iste one koje su bile na susretu geodeta u Madridu. Bio je to Madrid u malom.

Slika 6. Kad te vode kući na večeru onda znaš koliko je sati

Dotični miting u Wroclawu je zapravo neka vrsta takmičenja u izlaganju određenih saznanja. Svečane dodjele nagrada bile su održane u zgradi rektorata sveučilišta, ali mi smo bili počasni gosti, a kao takvi i izvan konkurencije te smo se ogrebali za nekoliko penkala, dvije knjige na poljskom jeziku, bedžve njihovog grada i diplome za uspomenu na sudjelovanje i posjet njihovom gradu.

Zadnju noć naši domaćini su proveli na nogama da bi stigli otpratiti Čehinje i nas na autobus. Žrtva vrijedna spomena, pa ju i spominjem.

Opći dojam: osim što smo dobili hemeroide od napornog puta osjećao sam se kao da sam bio u Zagrebu. Svakako da sam prilično obogatio svoju kulturu šireći svoje vidokruge o jednom tradicijom bogatom narodu i u mnogo stvari sličnom Hrvatima a i o jednoj europskoj državi na kojoj je ostalo možda više krvavih tragova za vrijeme ruske komunističke gojzerice nego što će na nama, srećom, ikada ostati. ■

Hrvoje Trconić

OPERACIJA "PRAG'98"

Bio je to velik doživljaj, koji će se pamti i nadamo se, poticaj za sljedeće generacije da organiziraju nešto slično, jer Prag je grad za uživanje

Nakon dugog niza godina pokušaja organiziranja **apsolventskog putovanja**, konačno se ove godine ozbiljno pristupilo pronalaženju adekvatnog rješenja.

Sama ideja potekla je od dva absolventa našeg "faksa" koji su mukotrpnim radom i zalaganjem obilazili sve moguće turističke agencije i druge ugostiteljske objekte.

Trebalo je zadovoljiti sve zahtjeve zainteresiranih kolega, od datuma putovanja, cijena, pa do pristojnog smještaja. Odluka je pala na Češku metropolu Prag i hotel "Tourist".

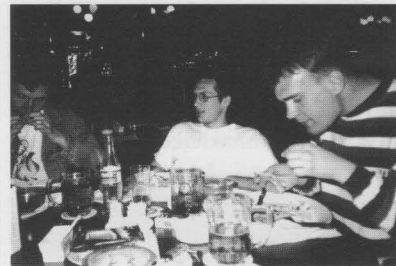

Bili smo zadivljeni veličinom grada, kulturnim spomenicima i crkvama, bogatom poviješću grada i pivnicama. U Pragu se nalazi najveći stadion na svijetu "Strahov", na kojem su se nekad (za vrijeme komunizma) održavali sletovi (svakih pet godina). Učesnici su bili svih dobnih skupina, a školska godina je ranije završavala. Vojnici su se morali za tu prigodu posebno sunčati. Prema riječima vodiča, nakon takvih priredbi, natalitet bi naglo porastao.

Za 1. svibnja i sami smo se uvjerali kako Česi znaju prirediti "veselicu" na gradskim ulicama, gdje je sve bilo u znaku praznika rada (nerada).

Pivnice i restorani su pristupačni cijenama i uslugom. Cijeli grad živi za turiste i svakim danom su se mogle vidjeti nove ideje za privlačenje turista.

Dani su se provodili u kupovini, obilasku, šetnji gradom, a uvečer bi se formirale grupice studenata koje su same odlučile gdje će provesti ostatak večeri. Najčešće su odlazili u disko klubove, restorane ili pivnice.

Nakon zadnje noći provedene i neprospavane u Pragu, uputili smo se nakon doručka prema Beču, gdje smo proveli najveći dio zadnjeg dana absolventskog putovanja. Tamo smo posjetili (možda nisu svi) crkvu Sv. Stjepana u kojoj se nalazi ishodišna točka koordinatnog sustava korištenog na našem području na starim katastarskim planovima u vrijeme vladavine Austro-Ugarske monarhije. Uz obilazak centra Beča i drugih znamenitosti grada, polako se vraćamo prema autobusu i nastavljamo put prema Zagrebu.

Bio je to velik doživljaj, koji će se pamti i nadamo se, poticaj za sljedeće generacije da organiziraju nešto slično, jer Prag je grad za uživanje. ■

Vlaho M. i Robert Ž.